

31.10.2019 N 1129/6/99-00-07-03-02-15/ПК

Державна податкова служба України розглянула звернення щодо застосування абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX [Податкового кодексу](#) України (далі - [ПКУ](#)) та, керуючись статтею [52](#) розділу II [ПКУ](#), повідомляє.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами [ПКУ](#) (пункт 1.1 статті [1](#) розділу I [ПКУ](#)).

Згідно зі статтею [5](#) розділу I [ПКУ](#) поняття, правила та положення, установлені [ПКУ](#) та законами з питань митної справи, застосовуються виключно для регулювання відносин, передбачених статтею [1](#) розділу I [ПКУ](#).

У разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших актів суперечать поняттям, термінам, правилам та положенням Кодексу, для регулювання відносин оподаткування застосовуються поняття, терміни, правила та положення [ПКУ](#).

Інші терміни, що застосовуються у [ПКУ](#) і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділами I, V та підрозділом 2 розділу XX [ПКУ](#).

Пунктом 63 підрозділу 2 розділу XX [ПКУ](#) передбачене звільнення від оподаткування [ПКУ](#) операцій з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту соєвих бобів з 01.09.2018 р. до 31.12.2021 р. (товарна позиція 1201 згідно з УКТ ЗЕД) та насіння свиріпи або ріпаку з 01.01.2020 р. до 31.12.2021 р. (товарна позиція 1205 згідно з УКТ ЗЕД). При цьому, звільнення не поширюється на зазначені операції, якщо їх здійснюють сільськогосподарські підприємства - виробники цих олійних культур, вирощених ними на землях сільськогосподарського призначення, які перебувають у власності таких сільськогосподарських товаровиробників чи в їх постійному користуванні або використовуються ними на правах оренди (суборенди) чи емфітевзису (абзац четвертий пункту 63 підрозділу 2 розділу XX [ПКУ](#)).

В цілях застосування абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX [ПКУ](#), при застосуванні понять "сільськогосподарське підприємство - виробник" та "сільськогосподарський товаровиробник" необхідно керуватися нижченаведеним.

Поняття "сільськогосподарський товаровиробник" визначено підпунктом 14.1.235 пункту 14.1 статті [14](#) розділу I [ПКУ](#), у якому зазначено, що сільськогосподарський товаровиробник для цілей глави 1 розділу XIV [ПКУ](#) - юридична особа незалежно від організаційно-правової форми або фізична особа - підприємець, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власновиробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснює операції з її постачання.

Водночас в цілях застосування норм абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX [ПКУ](#) сільськогосподарський виробник має бути підприємством, яке згідно з пунктом 4 статті [62](#) глави 7 [Господарського кодексу](#) України є юридичною особою.

Таким чином, в цілях реалізації абзацу четвертого пункту 63 підрозділу 2 розділу XX [ПКУ](#) застосовується поняття "сільськогосподарський товаровиробник", визначене підпунктом 14.1.235 пункту 14.1 статті [14](#) розділу I [ПКУ](#).

У статті 1 розділу I [Закону України від 23.09.2008 р. N 575-VI "Про сільськогосподарський перепис"](#) визначено, що виробники сільськогосподарської продукції - юридичні особи всіх організаційно-правових форм господарювання та їх відокремлені підрозділи, фізичні особи (фізичні особи - підприємці, домогосподарства), які займаються сільськогосподарською діяльністю, передбаченою класифікацією видів економічної діяльності, мають у володінні, користуванні або розпорядженні землі сільськогосподарського призначення чи сільськогосподарських тварин.

Порядок визначення основного виду економічної діяльності підприємства наведено у Методологічних положеннях щодо визначення основного виду економічної діяльності підприємства, затверджених [наказом Держкомстату від 14.12.2006 р. N 607](#) (далі - Методологічні положення).

Основний вид економічної діяльності - вид діяльності підприємства, на який припадає найбільший внесок у валову додану вартість, при цьому він не обов'язково має частку 50 або більше відсотків у валовій доданій вартості (п. 2 [Методологічних положень](#)).

Суб'єкти господарської діяльності підлягають обов'язковій реєстрації у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України із зазначенням основного виду економічної діяльності у порядку, визначеному [постановою Кабінету Міністрів України від 22.01.1996 р. N 118 "Про створення Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України"](#).

Також для застосування цієї норми [ПКУ](#) слід враховувати, що вирощення олійних культур має здійснюватися сільськогосподарськими підприємствами - виробниками на землях сільськогосподарського призначення, які перебувають у власності таких сільськогосподарських товаровиробників чи в їх постійному користуванні або використовуються ними на правах оренди (суборенди) чи емфітевзису.

Відповідно до підпункту 14.1.76 пункту 14.1 статті [14](#) розділу I [ПКУ](#) землі сільськогосподарського призначення, - землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково-дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, або призначені для цих цілей.

Відповідні роз'яснення надано Узагальнюючою податковою консультацією щодо оподаткування податком на додану вартість операцій з вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту соєвих бобів та насіння свиріпи або ріпаку, затвердженою [наказом Міністерства фінансів України від 11.03.2019 р. N 105](#).

Згідно з пунктом 52.2 статті [52](#) розділу II [ПКУ](#) податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.